

חוק למניעת מפגעים, תשכ"א-1961 *

	1. בחוק זה –	הנדרות
	"השרים" – שר הבריאות ושר הפנים יחדיו;	
	"חוק זה" – לרבות התקנות, חוקי העזר וההוראות שניתנו לפיו.	
2.	לא יגרום אדם לרעש חזק או בלתי סביר, מכל מקור שהוא, אם הוא מפריע, או עשוי להפריע, לאדם המצוי בקרבת מקום או לעוברים ושבים.	מניעת רעש
3.	לא יגרום אדם לריח חזק או בלתי סביר, מכל מקור שהוא, אם הוא מפריע, או עשוי להפריע, לאדם המצוי בקרבת מקום או לעוברים ושבים.	מניעת ריח
4.	(א) לא יגרום אדם לזיהום חזק או בלתי סביר של האויר, מכל מקור שהוא, אם הוא מפריע, או עשוי להפריע, לאדם המצוי בקרבת מקום או לעוברים ושבים.	מניעת זיהום אויר
	(ב) זיהום אויר, לענין סעיף זה – זיהום על ידי עשן, גזים, אדים, אבק וכיוצא בזה.	
5.	השרים יתקינו, בתקנות, כללים לביצוע הסעיפים 2-4, ובין השאר רשאים הם לקבוע מה הם רעש, ריח או זיהום אויר, חזקים או בלתי סבירים.	כללי ביצוע
6.	רשות מקומית רשאית בחוק עזר, באישור השרים, לקבוע הוראות מיוחדות לענין חוק זה, בהתחשב בתנאים המיוחדים של המקום ותושביו, והוראות כאמור יכול שיסטו מהוראות תקנות שהותקנו לפי חוק זה, לרבות קביעת אי-תחולתן של התקנות באזורים, כימים או בשעות שהוגדרו בחוק העזר.	חוקי עזר
7.	השרים רשאים להורות, בתקנות, על הצעדים שיש לנקוט למניעת כל הפרה של הסעיפים 2, 3 או 4; תקנות כאמור יכול שיהיו כלליות או לסוגים.	הוראות כלליות
8.	(א) השרים, או מי שהשרים מינוהו לכך, רשאים להורות לאדם פלוני על הצעדים שעליו לנקוט למניעת כל הפרה של הסעיפים 2, 3 או 4.	הוראות אישיות
	(ב) התקנת תקנות לפי סעיף 7, או חוק עזר לפי סעיף 6, לא תגרע מהסמכות לתת הוראות לפי סעיף זה, למי שהתקנות או חוק העזר האמורים חלים עליו.	
9.	כל רשיון על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ¹ , או רשיון אחר הנדרש על פי כל חיקוק לניהול מפעל, יראוהו כאילו הוא מותנה בקיום הוראות חוק זה.	רשיונות למפעלים
10.	בכל הליך משפטי לפי חוק זה –	ראיות
	(1) מפגע שנקבע כחזק או כבלתי סביר בתקנות לפי סעיף 5, חזקה שהוא עשוי לגרום הפרעה לאדם המצוי בקרבת מקום, כל עוד לא הוכח היפוכו;	
	(2) העובדה שהנאשם או הנתבע מילא את כל המוטל עליו בהוראות שניתנו לפי סעיף 8, תהא לו הגנה טובה.	

* נחקל בכנסת ביום כ"ה באדר תשכ"א (13 במרס 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נמסרו בה"ח 444, תשכ"א, עמ' 66.

1 חוקי איי, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.

11. (א) מי שעבר על הוראה מהוראות חוק זה, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס אלפיים לירות.
- (ב) הורשע אדם על עבירה לפי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט, בנוסף לכל עונש שיטיל עליו, לצוות בגזר הדין להימנע מכל פעולה שגרמה לעבירה שעליה הורשע.
12. סעיף 19 (1) לפקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947², יחול על כל עבירה לפי סעיף 11, כאילו היתה אחת העבירות המפורטות בתוספת ב' לפקודה האמורה.
13. לענין פקודת הנזיקין האזרחיים, 1944³, דין כל הפרה של הוראת חוק זה כדין מטרד היחיד.
14. כל מקום בחוק זה שמדובר בו על גרימת מעשה פלוני, רואים אדם כאילו גרם לאותו מעשה גם אם הוא נעשה במקום הנתון לשליטתו או לפיקוחו, או על ידי מי שנתון לשליטתו או לפיקוחו, והוא לא נקט כל האמצעים הסבירים למניעתו; הטוען כי נקט אמצעים כאמור – עליו הראיה.
15. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל חיקוק ולא לגרוע מהן, ואין בהן כדי למנוע מרשות של המדינה או מרשות מקומית לקבוע הוראות נוספות על הוראות חוק זה בתחום סמכויותיהן כדין.
16. השרים רשאים לקבוע, בתקנות, פטור מהוראות חוק זה, כולן או מקצתן, אם ראו שהדבר דרוש לשם שמירה על זכות ציבורית שהיא עדיפה על הזכות שתיפגע על ידי כך.
17. הוראות חוק זה לא יחולו על רעש, ריח וזיהום אוויר, שפעולתם אינה חורגת מחוץ לרשות היחיד של הגורם להם.
18. השרים ממונים על ביצוע חוק זה והם רשאים להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

דוד בן-גוריון ישראל ברזילי חיים משה שפירא
ראש הממשלה שר הבריאות שר הפנים

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

² ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1612, עמ' 224; ס"ח 165, תשי"ד, עמ' 224.
³ ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1380, עמ' 83.